

Αρχές Ιουνίου του '29. Τέσσερις μήνες πριν προκύψει το κραχ στο χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης, ο πλανήτης ζούσε στην φαινομενική ησυχία του μεσοπολέμου. Ένα χρόνο νωρίτερα, το Ναζιστικό κόμμα στη Γερμανία, στις εκλογές του Μαΐου του '28, είχε αποσπάσει το 2,6% του εκλογικού σώματος (810.000 ψήφους) και 12 έδρες στη Βουλή.

Εκείνη την Τετάρτη, λοιπόν, στις 12 Ιουνίου του '29, γεννιέται στην Φρανκφούρτη ένα μικρό κορίτσι. Η Anna.

Ο πατέρας της, Όττο, ήταν τότε σαράντα χρονών, μέτοχος μαζί με τα αδελφια του σε μια μικρή τράπεζα που είχαν βρει από τον πατέρα τους, η οποία κατέρρευσε στις αρχές της δεκαετίας του '30, στα απόνερα της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης.

Έχοντας υπηρετήσει κατά τη διάρκεια του Α' μεγάλου πολέμου με τον Γερμανικό

αυτοκρατορικό στρατό, στο δυτικό μέτωπο στις μάχες του Σομ και του Καμπραί είχε προαχθεί σε υπολοχαγό στο πεδίο της μάχης.

Η μητέρα της Εντίθ, είχε κληρονομήσει μια επιχείρηση προμηθείας βιομηχανικού σιδήρου. Το 1926, είχε προηγηθεί το πρώτο τους παιδί, η Μάργκοτ. Η οικογένεια είχε εβραϊκή καταγωγή.

Καθώς οι μήνες περνούσαν και ο ναζισμός πλημμύριζε με βία όλη τη Γερμανία, το '33 η οικογένεια, καταλαβαίνοντας το ζοφερό μέλλον, μετακόμισε στο Άμστερνταμ μέσω του Άαχεν. Για κάποια χρόνια έζησαν ειρηνικά. Κάτι που τελείωσε μόλις οι Γερμανοί εισέβαλαν στην Ολλανδία, τον Μάιο του '40.

Όταν τον καλοκαίρι του '42 το κυνήγι των Εβραίων εντάθηκε, αποφάσισαν ότι για να γλιτώσουν τα στρατόπεδα εξόντωσης έπρεπε να κρυφτούν. Για δυο χρόνια περιορίστηκαν σε κρυφά δωμάτια πίσω από τα γραφεία του Όττο. Την τροφοδοσία τους φρόντιζαν έμπιστοι συνεργάτες του.

Το πρωί της 4ης (!) Αυγούστου του '44, τότε που η Γερμανική θηριωδία γνώριζε τις υψηλότερες τιμές της, είτε στην εξέγερση του γκέτο της Βαρσοβίας, είτε στο Δίστομο ή στην Κοκκινιά, είτε οπουδήποτε αλλού στην κατεχόμενη Ευρώπη, οι Γερμανικές δυνάμεις Κατοχής ανακαλύπτουν την κρυψώνα. Τότε φιλοξενούσε οκτώ συνολικά Εβραίους, μέλη των οικογενειών, Φρανκ, Πέλ, και Πφέφερ.

Μετά την εκτόπισή τους στα στρατόπεδα Άουσβιτς και Μπέργκεν Μπέλσεν, μόνον ο Όττο επιβίωσε. Η Άννα εγκατέλειψε τα εγκόσμια, τον Μάρτιο του '45 πιθανότατα λόγω τύφου τρεις εβδομάδες πριν τα βρετανικά στρατεύματα αντικρίσουν την κόλαση επί τη γης, μετά την υποχώρηση των Γερμανών. Λίγες μέρες νωρίτερα είχε θρηνήσει την απώλεια της αδελφής της Μάργκοτ.

Το ημερολόγιο της, το οποίο συνέγραψε κατά τη διάρκεια της διετίας που κρυβόταν, από την 12η Ιουνίου του '42 όταν το έλαβε ως δώρο των 13ων γενεθλίων της, έως την 1η Αυγούστου του '44, δόθηκε στον πατέρα της μετά την απελευθέρωση του, από δυο συνομήλικές της που το είχαν ανακαλύψει μέσα στην αναστατωμένη, από τους Γερμανούς, κρυψώνα της, όταν συνελήφθη η οικογένεια.

Όταν ο Όττο το πήρε στα χέρια του και το διάβασε, επιμελήθηκε την έκδοσή του. Θεωρείται ένα από τα πλέον πολυδιαβασμένα βιβλία της ανθρωπότητας. Με πρώτο τίτλο *Het Achterhuis* (μυστικό καταφύγιο) μεταφράστηκε σε περισσότερες από 30 γλώσσες. Εννοείται ότι κάποιος αμφιβάλλουν την γνησιότητά του. Όπως αμφιβάλλουν και για το ολοκαύτωμα. Εκδόθηκε το 1947, μεταφράστηκε στα Αγγλικά το '52, και στα ελληνικά το '56 με τίτλο: «το Ημερολόγιο της Άννα Φράνκ».

Αν η Άννα Φρανκ επιβίωνε της Γερμανικής λαίλαπας, της κόλασης του Μπέργκεν Μπέλσεν και ζούσε σήμερα, θα γιόρταζε τα 89α γενέθλιά της. Ο πατέρας της, Όττο, εγκατέλειψε τα εγκόσμια τον Αύγουστο του '89, στα 91 του.